



מ"ת 61164/02/15 - מדינת ישראל נגד גולן דנה (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 61164-02-15 מדינת ישראל נ' דנה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	גולן דנה (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזוהי הבקשה שלפני.

2. מכתב האישום עלה כי בעת הרלוונטית עסק המשיב בייבוא לישראל, של מוצרים שונים ביניהם קונסולות משחק.

עובר ליום 17.10.14, פנה המשיב לאבי זיונץ (להלן: "אבי"), בעל חנות למשחקי מחשב, בארלוזרוב 81 ברמת גן (להלן: "החנות") והציע לו לייבא עבורו, מהולנד, 38 קונסולות משחק xbox (להלן: "הקונסולות"). אבי נעתר להצעה וסיכם עם המשיב כי יקנה ממנו 38 קונסולות וישלם לו בעבור עלות הקונסולה בתוספת 150 ₪ (להלן: "העסקה הראשונה").

ביום 17.10.14, טס המשיב יחד עם חברו, דני ארליך (להלן: "דני") לאמסטרדם. שם, רכש המשיב מכספו, מחנות "מדיה מארט", את הקונסולות נשוא העסקה הראשונה ואחסן אותן במחסן באמסטרדם. או אז, חזר המשיב ודני לארץ.

עובר ליום 11.12.14, בעת שהקונסולות נשוא העסקה הראשונה עדיין באמסטרדם, פנה המשיב פעם נוספת



לאבי והציע לו לייבא עבורו 28 קונסולות נוספות, מאנגליה (להלן: "**העסקה השניה**").

אבי סיכם עם המשיב, כי ייבא עבורו ועבור תומר אביבי, בעל חברת ג'נסיס וחנות למשחקי מחשב בנתניה (להלן: "**תומר**"), את הקונסולות נשוא העסקה השניה, כשתומר יממן את עלותן בסך כולל של 4,444 אירו.

הוסכם כי בתמורה לייבוא של שתי העסקאות, יקבל הנאשם, 10 קונסולות כ-150 ₪ בעבור כל קונסולה. ובסך הכל, בעבור שתי עסקאות יקבל המשיב כ-9,900 ₪, ועשר קונסולות (להלן: "**התמורה**").

ביום 11.12.14, טסו המשיב ודני פעם נוספת לאמסטרדם. שם, קיבל המשיב לידיו, את הקונסולות, נשוא העסקה הראשונה.

במועד שאינו ידוע למבקשת במדויק, הטמין המשיב בעצמו או באמצעות אחר, בתוך חמש מהקונסולות, 4,920.5 גרם של סם מסוכן מסוג MDMA גבישי (להלן: "**הסם**"), כ-1 קילוגרם בכל אחת מהן והחזיקן ביחד עם יתרת הקונסולות.

בהמשך, נסעו המשיב ודני, עם הקונסולות ללונדון, אחסנו אותם בבית מכרו של המשיב, לואיס דימיטריוס (להלן: "**לואיס**") וחזרו ארצה ביום 21.10.14.

עובר ליום 29.12.14 במועד שאינו ידוע למבקשת במדויק, הזמין המשיב, מחברת "קריאטיב" שבאנגליה, את הקונסולות נשוא העסקה השנייה.

בהוראת הנאשם, אסף לואיס את הקונסולות נשוא העסקה השניה מחברת "קריאטיב", איחדן עם הקונסולות נשוא העסקה הראשונה שבביתו ושלח את הקונסולות נשוא שתי העסקאות לישראל דרך חברת עמילות המכס UTI כשהן ממוענות לתומר (להלן: "**המשלוח**").

עם קבלת המשלוח בנמל התעופה באנגליה, גילו עובדי המכס המקומיים, באמצעות מכונת השיקוף, כי המשלוח מכיל חומר החשוד כסם מסוכן. לפיכך, איתרו את קונסולות הסמים, ערכו בדיקה מדגמית וגילו כי מדובר בסם מסוג MDMA.

הקונסולות המכילות את הסם נארזו בנפרד, במנותק מיתר המשלוח, כך שניתן יהיה לאבחן בין לבין הקונסולות האחרות. לאחר מכן, הוטס המשלוח לארץ, באופן מבוקר בטיסה LY318 והועבר לחזקת עובדי המכס ומשטרת ישראל.

עם הגעת המשלוח לארץ ביום 7.1.15, הוציאו שוטרי משטרת ישראל את הסמים מהקונסולות ושמו בארבע



מהן חומר דמה הנחזה להיות סמים מסוכנים. בקונסולה החמישית, הותירו השוטרים, כ-60 גרם סם מסוכן מסוג MDMA (להלן: "**הקונסולה החמישית**"). לאחר מכן, החזירו השוטרים קונסולות אלה ליתר המשלוח, והמתינו לאיסופו.

המשיב שחיכה לקבלת המשלוח בארץ, ראה כי המשלוח מתעכב ועל כן הורה לאבי להחליף את חברת עמילות המכס מחברת UTI לחברת עמילות המכס "בראשית" בה עובד עמיל המכס, אשר אדרי (להלן: "**אשר**"), שהינו מכרו של אבי. זאת על מנת לזרז את שחרור המשלוח בארץ.

לאחר מכן, במספר רב של הזדמנויות, ועד לקבלת המשלוח על ידי אבי ביום 4.2.15, הפציר המשיב באבי ותומר לזרז את תהליך שחרור המשלוח בארץ באמצעות הפעלת לחץ על אשר.

ביום 4.2.15, בשעה 10:30 או בסמוך לכך, הגיע המשיב לחנותו של אבי והודיע לו כי על פי אתר האינטרנט "ממ"ן ישיר", ניתן לשחרר את המשלוח. המשיב מסר לאבי כי יחזור לחנות עם הגעת המשלוח ועזב את המקום.

בעקבות האמור, שלח אבי משאית, על מנת לאסוף את המשלוח ולהביאו לחנות. בשעה 12:30 הגיעה המשאית לחנות ואבי יחד עם עובדו, פרקו המשלוח והכניסו אותו לחנות.

בשעה 12:45 או בסמוך לכך, הגיע המשיב לחנות, על מנת לקבל את התמורה ובכללה עשרת הקונסולות, וביניהן החמש בהן מוטמן הסם. במהלך הטיפול בקונסולות בוצע מעצרו של המשיב, אבי ועובדו.

3. ב"כ המבקשת פירטה את מארג הראיות הנסיבתיות המוכיח לטעמה לכאורה, את כלל המיוחס למשיב בכתב האישום.

ב"כ המשיב מנגד, טען כי התשתית הראייתית הלכאורית קלושה ועתר לבית המשפט להורות על שחרורו של המשיב תוך חיובו בחתימה על התחייבות עצמית בלבד.

דין והכרעה

4. חלקן הארי של עובדות כתב האישום אינן שנויות במחלוקת. גדר המחלוקת נסובה למעשה על העובדות המקימות את עבירת הסמים המיוחסת למשיב. בהקשר זה לא קיימת כל ראיה ישירה אלא מארג ראיות נסיבתיות, כפי שיפורט עתה.

5. אין עוררין כי המשיב יזם את העסקה הראשונה שנרקמה עם אבי. בעקבותיה טס ביום 17.10.14 להולנד,



כשהוא מלווה בדני ורכש 38 קונסולות. המשיב אחסן אותן במחסן באמסטרדם והשניים שבו ארצה. זאת מבלי שננקטו פעולות לשיגור הקונסולות ארצה, להשלמת העסקה הראשונה.

בשלב זה ובעוד הקונסולות נשוא העסקה הראשונה, מאוחסנות בהולנד, יזם המשיב גם את העסקה השניה, במסגרתה אמור היה לייבא עבור אבי ותומר 28 קונסולות מאנגליה, תמורת תשלום סך של 4444 יורו, בו נשא תומר.

טרם רכישת הקונסולות נשוא העסקה השניה, נקט המשיב בפעולות יזומות, על מנת להביא את הקונסולות, נשוא העסקה הראשונה, מהולנד לאנגליה. במסגרת פעולות אלה, מצא המשיב לנכון, לעזוב את הארץ פעם נוספת ולטוס ביחד עם דני, להולנד. זאת על מנת לקבל לידי את הקונסולות נשוא העסקה הראשונה, להעבירן דרך היבשה, עד לאנגליה ושם להפקידן בידי של לואיס. המשיב ודני שבו ארצה, ביום 21.10.14.

הקונסולות נשוא העסקה השניה נרכשו על ידי המשיב מחברת קריאייטיב רק עובר ליום 29.12.1 ונהעברו לחזקתו של לואיס. המשיב אירגן את המשלוח, אשר נשלח באמצעות לואיס, מאנגליה לישראל, דרך חברת עמילות מכס, כשהוא ממוען לתומר.

6. ממסמך שנערך על ידי שוטר משטרת הגבולות של אנגליה, פ. אטקינס (להלן: "אטקינס") עלה לכאורה כי ביום 6.1.14 היה במשמרת ביחד עם הקצינים בנדי ופטל. בשעה 09:56 לערך, קיבל מידע מהבקרה אודות המשלוח ובשעה 10:05 הגיע למקום השילוח ל"חברת שירות טיסות לכל העולם". כחמש דקות לאחר מכן, זיהה מפעיל מכונת השיקוף של החברה, חבילה חשודה, קרי קונסולה ובתוכה שקית נילון שקופה, המכילה דבר מה. עוד לדברי אטקינס, ביצע בשעה 10:25 בדיקת סמים לתכולה ותקבלה תשובה חיובית ל-MDMA. גם תוצאות בדיקה נוספת ושונה שערך, היו זהות. אטקינס פירט כי חמש אריזות של קונסולות (להלן: "האריזות"), הכולו 1 ק"ג של MDMA כל אחת ובסך הכל 5 ק"ג. כל המשלוח עבר דיגום בשיקוף ובשעה 11:40 נארז חזרה באריזתו המקורית ואוחסן במקום מאובטח.

(טענת ההגנה כי מהלך השיקוף הוא בבחינת עדות שמיעה, תבחן במהלך התיק העיקרי. שכן עלה לכאורה כי אטקינס היה נוכח בעת שמפעיל מכונת השיקוף זיהה חבילה חשודה ובכל מקרה, תכולת החבילה נבדקה במישרין על ידי אטקינס, בסמוך לאיתורה).

אטקינס פירט בנוסף כי נטל עימו את האריזות והגיע ביחד עם הקצינים בנדי ופטל למשרדי משמר הגבול. באותה העת הניח את האריזות בחמש שקיות פוליאסטר שקופות נפרדות וחתם כל אחת מהן בסגר בעל מספר סידורי.

בהמשך נטל עימו אטקינס את האריזות ושב אל משרדי "חברת שירות טיסות לכל העולם" ביחד עם הקצינים בנדי ופטל, פתח את האריזות וחתם אותן בסוגרים אחרים (להלן: "האריזות החתומות") והעבירן לידי קצין משמר הגבול



דיבל, במשרדי הבטחון של אל על .

המשלוח הגיע לארץ ביום 7.1.14 ובכללו האריזות החתומות. אלה הועברו לימ"ר מרכז ויתר המשלוח הועבר לאחסנה בממ"ן. האריזות החתומות נפתחו על ידי השוטרים והסם הוצא מהן. בארבע מהאריזות החתומות הוכנס סם דמה ואילו באריזה החמישית הושם סם במשקל של 60 גרם וכן הוכנס אמצעי למעקב והתרעה בעת פתיחתה.

7. מאחר והסם הוטמן במשלוח, שהוציא אל הפועל שתי עסקאות שהיו פרי תכנונו של המשיב והלה אף מילא תפקיד מהותי בכל אחד משלביהן, נמצא לכאורה קשר נסיבתי בין המשיב לסם.

8. מעורבותו החריגה של המשיב והפעולות בהן נקט על מנת להוציא את המשלוח אל הפועל, מהווים מארג ראיות נסיבתי לכאורי נוסף המעיב על גרסת המשיב, כי המדובר אך בעסקה שגרתית של ייבוא הקונסולות.

נמצאנו למדים לכאורה כי בשלב רקימת העסקה הראשונה, נסע המשיב להולנד, ביחד עם דני, תוך שנשא בעלויות כספיות ניכרות, של שניהם, על מנת לרכוש את הקונסולות נשוא העסקה הראשונה ואף נשא בעלות הרכישה. תחת לנצל את שהותו ולפעול לשיגורן ארצה לאבי הממתין להן ולקבל את הרווח הכספי שהובטח לו, אחסן המשיב את הקונסולות במחסן בהולנד, תוך נשיאה בעלויות נוספות ושב ארצה.

המשיב רקם אמנם את העסקה השניה ואולם טרם הוצאתה אל הפועל, מצא לנכון להעביר את הקונסולות נשוא העסקה הראשונה לאנגליה. המשיב לא בחר בגורם שילוח מקצועי, כמצופה, אלא עזב את הארץ פעם נוספת, בלוויית דני, על כלל העלויות הכספיות הכרוכות בכך, על מנת לפקח לכאורה באופן אישי והדוק על ההעברה. זאת תוך שעבר דרך חתחתים למטרה זו בלבד, כעולה מעדותו ומעדויות של דני.

למארג ראיות נסיבתי זה מתווספת העובדה כי עלה לכאורה שהסם הוטמן בקונסולות נשוא העסקה הראשונה , קרי אלה שהובאו מהולנד.

9. אף נמצאנו למדים לכאורה כי המשיב גילה עניין בלתי שגרתי במשלוח, בפרק הזמן הבלתי מבוטל שחלף מאז הגעתו ארצה, ביום 7.1.14 ועד להשגת כלל האישורים הנדרשים לשחרורו ביום 4.2.14, לרבות אישור של משרד התקשורת לשחרור הקונסולות. מעדותו של אבי, עלה לכאורה כי שלא כהרגלו, יצר עמו המשיב קשר, בתדירות מעוררת תמיהה, על מנת לבדוק מקרוב את התקדמות הליכי השחרור, התייצב בחנות מידי יום ואף היה הראשון לבשר לאבי ביום 4.2.14, כי המשלוח מוכן לשחרור.

10. מעדותו של אבי ואף מגרסת המשיב עלה לכאורה כי שיעור התמורה לה היה זכאי המשיב בגין שתי העסקאות עמד על כ-18,000 ₪. סך כולל הנובע משוויין של 10 הקונסולות שאמור היה המשיב לקבל כדמי תיווך, 7,500 ₪, בצירוף לסך של 150 ₪ בעבור כל אחת מהקונסולות, קרי 9,900 ₪.



כלל הפעולות בהן נקט המשיב והמאמץ הכרוך בהן בצירוף ההוצאות הכלכליות בהן נשא, הצביעו באופן נסיבתי לכאורי כי לא נעשו עבור עסקת ייבוא שגריתית ותמורה כספית של 18,000 ₪ אלא כחלק ממעורבות בסם ששווי עמד על כמחצית מיליון ₪. וביתר שאת נוכח מצבו הכלכלי הרעוע של המשיב והיותו נתון תחת חובות כבדים.

ויצוין בהקשר זה כי המשיב בחר למלא פיו מים, משנשאל על כדאיות העסקה בהודעות מיום 15.2.14 וכן 22.2.14. זאת בנוסף לשמירה על זכות השתיקה בעניינים מהותיים הקשורים לגדר המחלוקת, התנהלות המחזקת אף היא את התשתית הראייתית הלכאורית הנסיבתית, העומדת נגדו.

11. בהקשר למצבו הכלכלי של המשיב, הפנתה ב"כ המבקשת לרשימה שערך המשיב בכתב ידו, בה פירט את החובות שחב לגורמים שונים. כמו כן הפנתה לתוכן הרשימה ולמינוח "אבנים" אשר מהווה לטעמו של רפ"ק רותם גיל, שם קוד לסם, אשר היה במצב גבישי. תמיכה לטענתה זו מצאה ב"כ המבקשת מהעולה לכאורה מתייעוד חקירת המשיב מיום 10.2.15, בה נשמע מאשר את דברי רפ"ק רותם גיל, כי המדובר ברשימת חובות וכוללת התייחסות "למה אקסטות ומה לא אקסטות".

אכן עלה לכאורה מהחקירה כי המשיב הביא לידי ביטוי את לבטיו, האם לשותף פעולה עם הגורמים המשטרתיים ולמסור מידע באשר למעורבים נוספים ששמו מוזכר ברשימה ואף הביע חשש פן יבולע לו, היה ויעשה כן. המשיב נשמע מדבר עם מאן דהוא אודות בעלי החוב ברשימה ואף עניין האבנים בא לידי ביטוי בשיחה זו והיה גם בכך משום ראיה נסיבתית לכאורית באשר לאי כשרות העסקאות. עם זאת, החקירה לא מוצתה בכיוון זה. שכן המשיב לא נשאל במפורש לפירוש המינוח "אבנים" ואיש מהמוזכרים ברשימה לא נחקר.

12. עלה לכאורה כי המשיב בישר לאבי שניתן לשחרר את המשלוח וזאת בבוקרו של יום 4.2.14. בעקבות כך, הובל המשלוח בצהרי היום לחנות, באמצעות נהג שהוזמן לצורך זה על ידי אבי.

מעדותו של אבי נמצאנו למדים לכאורה כי המשיב לא המתין למשלוח בחנות אלא הגיע לאחר שאבי ועובד החנות סיימו לפתוח את האריזות ולהוציא מתוכן את תקליטורי המשחק שהכילו, על מנת למכרם באופן נפרד.

ואולם אין בכך כשלעצמו כדי להצביע נסיבתית כי המשיב לא היה מודע לדבר קיומו של הסם. שכן מהלך פתיחת האריזות לא אמור היה ממילא לחשוף את הסם שהוטמן בתוך הקונסולה ונדרשה פעולה טכנית מקצועית של פירוק המכשיר על מנת להוציאו מתוכה.

בהקשר לעיתוי הגעת המשיב לחנות ייאמר בנוסף כי עלה לכאורה מהודעתו שהיה מודע לכך שהמשלוח עבר בדיקת יס"מ ולהשלכות האפשריות שיש לכך בציינו: "אם הייתי חושש שיש מארב לא הייתי נכנס לחנות בייחוד שראיתי אדם חשוד." ואכן נמצאנו למדים לכאורה כי המשיב השתהה בכניסה לחנות.



מעדותו של אבי עלה לכאורה כי המשיב אמור היה להגיע לחנות על מנת לערוך התחשבות ולקבל לידיו במסגרת התמורה, עשר קונסולות. לא הובאו בפני בית המשפט נתונים קונקרטיים באשר לשיטה שבה אמור היה המשיב לזהות לכאורה את האריזות בהן הוטמן הסם, או כל מאפיינים ויזואליים ייחודיים, למעט העובדה כי המדובר באריזות בעלות מספר סידורי מסוים.

עוד עלה לכאורה כי בעת הגעת המשיב לחנות, בתום הוצאת תקליטורי המשחק, פנו המשיב ואבי לספור את הקונסולות. אבי הציג בפני המשיב כי על פי האריזות, הגיעו מספר קונסולות משודרגות. באותה העת הרים אבי את אחת האריזות שהיתה קלת משקל והבחין במכשיר שונה ומשומש. המשיב נשמע אמנם אומר לאבי כי ייקח אותו לרשותו, באופן המהווה ראיה נסיבתית לכאורית מסוימת בדבר זיהוי מכשיר זה כמכיל את הסם. ואולם מנגד, הותיר אותו המשיב בחנות על מנת שאבי יבצע בו פעולה טכנית שתאפשר הפעלתו, באופן המעמיד אותו לכאורה בסיכון, בדבר חשיפת הסם.

גם האריזה החמישית, אשר הכילה סם ומכשיר התרעה, ואשר בעקבות פתיחתה הגיעו השוטרים לחנות, הוצאה מהערימה על ידי אבי אשר תהה על כובד משקלה ואף עלה לכאורה כי הוא והמשיב סברו שמכילה מטען חבלה ועל כן מיהרו להוציאה אל מחוץ לחנות.

13. מגרסאותיהם של המשיב ודני, נמצאנו למדים כי הקונסולות נשוא העסקה הראשונה, הועברו מהולנד לאנגליה לחזקתו של לואיס.

נמצאנו למדים לכאורה, כי בניגוד לליווי הצמוד והאישי שהעניק המשיב לקונסולות נשוא העסקה הראשונה ובכללן הסם, שם המשיב מבטחו בלואיס והפקידן בידיו למשך פרק זמן בלתי מבוטל. בהמשך אף קיבל לואיס לחזקתו את הקונסולות נשוא העסקה השניה ודאג בהוראת המשיב, לשיגור ארצה, של המשלוח, שהכיל את הסם ואותר עוד בטרם יצא את גבולות אנגליה.

לואיס תואר על ידי המשיב, בהודעתו מיום 8.2.14 כמכרו, בעל חברה גדולה לייבוא, עימה היה בקשר עסקי בעבר. בהמשך שמר המשיב על זכות השתיקה כל אימת שנשאל אודות לואיס ויהא גם בכך, על רקע העולה לכאורה בדבר מעורבותו הפעילה של לואיס בהבאת המשלוח עם הסם, אל הארץ, בהוראת המשיב, משום ראיה נסיבתית נוספת באשר למעורבות המשיב בעניין הסם.

14. כלל המארג הראייתי הנסיבתי המפורט לעיל, מקים תשתית ראייתית לכאורית בעלת פוטנציאל להרשעת המשיב, במיוחס לו בכתב האישום.

עם זאת, בהיות לואיס חוליה מהותית בשרשרת העברת הסם, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לא נחקר כלל וגרסתו אינה בפני בית המשפט ויהא בכך, כמו גם ביתר התהיות שהועלו לעיל, כדי להעיב על עוצמת המארג הנסיבתי הלכאורי בעניינו של המשיב, בשלב זה.



14. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8311/13 אברמוב נגד מדינת ישראל:

".... לעיתים עשוי בית המשפט להגיע למסקנת ביניים, לפיה קיימות אמנם מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראייתיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא יש להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר".

15. לאור סך כל האמור לעיל מצאתי לבחון אפשרות שחרורו של המשיב, לחלופת מעצר הולמת, שיהא בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, נוכח מהות העבירה המיוחסת לו ונסיבותיה.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.